

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: J. B., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Janem Kelmanem
sídlem Pivovarská 15, 261 01 Příbram III

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Jana Kelmana, na náhradu nákladů řízení částku 9 155 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 2. 9. 2024, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 4. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná žalobci od 18. 5. 2014 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně, neboť žalobce není dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 16. 2. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobce o 50 %.

2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalovaná nesprávně hodnotila zdravotní stav žalobce a pokles jeho pracovní schopnosti. Žalobce poukázal na to, že je jeho zdravotní stav nepříznivý a potýká se s řadou zdravotních obtíží. Příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onkologické onemocnění. Byl mu diagnostikován karcinom levé tonzily šířící se do měkkého patra. V důsledku onemocnění žalobci přetrvávají potíže s polykáním, suchost v ústech a bolesti, na které stále bere léky. Ani další onemocnění žalobce nejsou zanedbatelná, v důsledku prodělaného onemocnění COVID-19 se mu špatně dýchá a má problém s hybností a bolestí levé ruky. Žalobce s odkazem na lékařské zprávy poukázal na dekompenzaci zdravotního stavu v oblasti onkologického onemocnění. Žalobce je přesvědčen, že jeho onemocnění odpovídá kapitole II, oddílu A, položce 1e vyhlášky o posuzování invalidity. Zdravotní omezení žalobce rozhodně nelze hodnotit jako středně těžká.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby z důvodu, že lékařské zprávy byly předloženy opožděně. Soud neprováděl při jednání dokazování lékařskými zprávami z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 4. 7. 2024 (MUDr. K. Č.), ze dne 4. 7. 2024 a 9. 9. 2024 (obě MUDr. L. G.), 26. 9. 2024 (MUDr. L. M.), 10. 10. 2024 (MUDr. V. S.), 30. 12. 2024 (MUDr. D. K., Ph.D.), Proton Therapy Center Czech ze dne 2. 7. 2024, 18. 12. 2024 (obě doc. MUDr. J. K. Ph.D.), 11. 12. 2024 (MUDr. D. K., MBA, MUDr. Ing. M. Š., Ph.D.), Oblastní nemocnice Příbram ze dne 25. 6. 2024, 28. 6. 2024 a ze dne 2. 7. 2024 (všechny MUDr. A. Č., Ph.D.), ze dne 22. 10. 2024 (MUDr. M. Z.), neboť se s jejich obsahem seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise, která tyto lékařské zprávy zohlednila a má odborné znalosti ke zhodnocení odborných informací obsažených v těchto lékařských zprávách. Soud neprováděl dokazování ani lékařskými zprávami, které žalobce předložil po zpracování posudku posudkovou komisí MPSV v Praze z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 9. 1. 2025 (MUDr. K. Č.), 11. 1. 2025 (MUDr. K. P.), 13. 1. 2025 (MUDr. V. K., Ph.D.), 16. 1. 2025 (MUDr. E. K., Ph.D.) a Oblastní nemocnice Příbram ze dne 14. 1. 2025 (MUDr. M. Z.), neboť jsou pro zjištění skutkového stavu již nadbytečné, skutkový stav byl dostatečně zjištěn (zejména z posudku posudkové komise MPSV, jejíž závěry žalobce nezpochybňoval).
5. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 4. 3. 2024 bylo žalované doručeno hlášení o snížení stupně invalidity, ke kterému byl přiložen posudek o invaliditě ze dne 16. 2. 2024, č. j. LPS/2023/2354-PB_CSSZ, vypracovaném Institutem posuzování zdravotního stavu

(IPZS), ve kterém dospěl posudkový lékař k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je onkologické onemocnění, pokročilé onkologické onemocnění levé krční mandle, histologicky jako středně diferencovaný karcinom šířící se do měkkého patra, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 % s tím, že byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení navýšena o 5 %, celkem tak činila 50 %.

6. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 15. 4. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila od 18. 5. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
7. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že jeho zdravotní stav je nezměněn. Obtížně polyká, má suchost v ústech a bolesti, na které musí brát stále léky. Po prodělaném onemocnění COVID-19 se mu špatně dýchá. Dále má problémy s hybností a bolestí levé ruky. Dne 9. 7. 2024 doložil k námitkám lékařské zprávy.
8. Posudkový lékař žalované zpracoval posudek ze dne 12. 7. 2024, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházel posudkový lékař IPZS v prvostupňovém řízení. V posudku je uvedeno, že pro doložení podkladů byla stanovena 15denní lhůta, která uplynula dne 18. 6. 2024. Uzavřel shodně jako posudkový lékař v prvostupňovém řízení, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 % s tím, že byla procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení navýšena o 5 %, celkem tak činila 50 %.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 25. 7. 2024, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. K námitce žalované vznesené při jednání, která navrhovala zamítnutí žaloby s ohledem na skutečnost, že žalobce předložil lékařské zprávy opožděně, soud uvádí, že lhůta stanovená k předložení podkladů k posouzení zdravotního stavu podle § 16a odst. 6 organizačního zákona se vztahuje jen na postup při posuzování zdravotního stavu posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a Institutem pro posuzování zdravotního stavu. Její uplynutí nebránilo žalované v tom, aby přihlédla k později uplatněným lékařským zprávám. Žalovaná je povinna je vypořádat podle § 68 odst. 3 správního řádu (totožně srov. závěry zdejšího soudu uvedené v rozsudku ze dne 31. 1. 2024, č. j. 53 Ad 11/2023-24 nebo Krajského soudu v Brně ze dne 18. 4. 2024, č. j. 34 Ad 12/2023-23).
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 7. 1. 2025. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen

odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je onkologické onemocnění a následky jeho léčby s tím, že od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 odpovídala míra poklesu jeho pracovní schopnosti zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole II, oddílu A, položce 1d vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 % z rozpětí 50 – 65 %. Míra poklesu pracovní schopnosti se pak již ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. K datu snížení invalidity třetího stupně na druhý stupeň, tj. k 16. 2. 2024 se jednalo o remisi základního onkologického onemocnění. Od ukončení razantní onkologické léčby uplynuly více než 3 roky. Postižení v důsledku onkologického onemocnění a jeho léčby byla výrazná, avšak stabilizovaná, proto použila posudková komise při hodnocení položku 1d. V tuto dobu nebylo možné hodnotit onkologické postižení dle kapitoly II, oddílu A, položky 1e, protože v tuto dobu bylo onemocnění v remisi, která trvala více než 3 roky. Pokud by byl hodnocen pouze následek onkologické léčby, resp. porucha výživy, jednalo by se o středně těžké postižení podle kapitoly IV, položky 13b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, pro kterou by byl stanoven pokles pracovní schopnosti o 40 %. Avšak k datu vydání napadeného rozhodnutí (25. 7. 2024) se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byl zhoubný novotvar spodiny dutiny ústní vpravo, prokázaný 28. 6. 2024, proto bylo od tohoto data i k datu vydání napadeného rozhodnutí hodnoceno dle kapitoly II, oddílu A, položky 1e přílohy vyhlášky o posuzování invalidity se stanovením poklesu pracovní schopnosti 80 % z rozpětí 70 – 80 %. Míra poklesu pracovní schopnosti se pak již ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise uvedla, že po odstranění zhoubného nádoru spodiny ústní vpravo (dne 20. 8. 2024) došlo k dalšímu zhoršení polykání i obtíží při artikulaci, zhoršilo se otevírání úst. Při vyšetření v nutriční ambulanci žalobce uvedl, že není schopen sníst najednou přiměřenou porci. Od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 šlo o invaliditu druhého stupně, žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na fyzické schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Nebyl schopen práce zedníka. Od 28. 6. 2024 šlo o invaliditu třetího stupně. Žalobce nebyl schopen pracovat za zcela mimořádných podmínek. Vzhledem k charakteru postižení, nepříznivé prognóze onemocnění a stávajícím následkům léčby byla stanovena neomezená doba platnosti posudku.

13. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
14. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje

žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

15. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
16. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila za období od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 pod kapitolu II, oddíl A, položku 1d přílohy vyhlášky o posuzování invalidity a v období od 28. 6. 2024 pod kapitolu II, oddíl A, položku 1e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž ve svém posouzení se lišila od závěrů posudkových lékařů žalované. Pro období od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 se lišila ve výběru položky (hodnotila podle vyšší položky), z odůvodnění je patrné, že toto odlišení spočívá v přihlédnutí k výrazné závažnosti postižení v důsledku onkologického onemocnění (léčby) – nedostatečný stav výživy způsobený poruchou polykání a zhoršená artikulace. Podle posudkové komise měly v tomto období poruchy rozsah více než polovinu stupnice úplné poruchy funkčních schopností. V návaznosti na toto podřazení pod položku 1d stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve středu z rozpětí 50 – 65 %, tedy na 60 %. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti žalobce v období od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 tak odpovídala druhému stupni invalidity, což je ve svém důsledku ve shodě s posouzením žalovanou, byť je tato míra poklesu pracovní schopnosti částečně nesprávně odůvodněna. Avšak v období od 28. 6. 2024 mělo odlišné posouzení příčiny poklesu pracovní schopnosti žalobce posudkovou komisí vliv i na určení stupně invalidity. V období od 28. 6. 2024 podřadila posudková komise rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce pod kapitolu II, oddíl A, položku 1e přílohy vyhlášky o posuzování invalidity a toto odlišení odůvodnila tím, že v tuto dobu byl u žalobce prokázán zhoubný novotvar

spodiny dutiny ústní, k datu vydání napadeného rozhodnutí přitom došlo k dalšímu zhoršení polykání a artikulace v důsledku operačního řešení zhoubného nádoru 20. 8. 2024. K tomu nad rámec poukázala i na to, že v prosinci 2024 byla prokázána časná recidiva a je rozhodováno o dalším léčebném postupu. V návaznosti na toto podřazení pod položku 1e stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce z rozpětí 70 – 80 % k jeho horní hranici na 80 %. Vzhledem k charakteru postižení, nepříznivé prognóze onemocnění a stávajícím následkům dosavadní léčby stanovila neomezenou dobu platnosti posudku. Posudková komise pak pro ani jedno období už nijak stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila podle jiných položek téže kapitoly, přičemž pro období od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 spatřovala ve zdravotním postižení žalobce těžké postižení, neboť poruchy mají rozsah více než poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností, následky vedou k podstatnému omezení některých denních aktivit. Pro období od 28. 6. 2024 pak přílehavě zvolila položku 1e, neboť bylo prokázáno, že se u žalobce jedná o zhoubný novotvar během onkologické léčby. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

17. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpresvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 7. 1. 2025. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zejména pro období od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 poukázala na vyšší intenzitu následků léčby, a v období od 28. 6. 2024 byla zjištěna recidiva nádorového onemocnění žalobce), zároveň závěry posudkové komise korespondují se závěry ošetřujících lékařů žalobce, které jsou zaznamenány v řadě lékařských zpráv, které žalobce předložil a které měla posudková komise k dispozici. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
18. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila **ke dni vydání napadeného rozhodnutí 80 %**. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nezohlednila pro období od 28. 6. 2024

zjištěnou recidivu onkologického onemocnění žalobce, nesprávně tak podřadila zdravotní postižení pod neodpovídající položku vyhlášky o posuzování invalidity, čímž pak také nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému závěru o splnění podmínek pro snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně v období od 28. 6. 2024. Pro úplnost soud konstatuje, že zjištěná míra poklesu pracovní schopnosti od 16. 2. 2024 do 27. 6. 2024 neměla vliv na celkový závěr o stupni invalidity, přestože se posudková komise lišila v určené míře poklesu pracovní schopnosti žalobce v tomto období, tak zjištěná míra odpovídala žalovanou konstatovanému druhému stupni invalidity.

Závěr a náklady řízení

19. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 7. 1. 2025, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 3 900 Kč. Tuto částku tvoří odměna za dva úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, seps žaloby podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.)]; odměna za jeden úkon právní služby ve výši 4 620 Kč [účast na jednání dne 13. 2. 2025 podle § 7 bod 3, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb.], dále paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, náhrada hotových výdajů odpovídající paušální částce ve výši 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. Součástí nákladů řízení je též náhrada za promeškaný čas čtyř započatých půlhodin á 150 Kč (celkem tedy 600 Kč) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. A cestovné podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a § 1 a § 4 vyhlášky č. 475/2024 Sb., ve výši 885 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem zástupce žalobce a sídlem soudu (Příbram-Praha) a zpět, a to osobním automobilem Škoda Fabia při vzdálenosti tam a zpět po 60 km, celkem 120 km, spotřebě v kombinovaném provozu 4,4 l benzínu na 100 km, sazbě základní náhrady 5,80 Kč na km a průměrné ceně paliva 35,80 Kč. Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 155 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. února 2025

Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně